

Jeg anseer det ogsaa for Tilfældet, at Brændevinsbrænderlauget, der har gjort Grindring om, at det ønskede at erholde den hele Godtgjørelse af Consumtionen for de 1200 Køer, som omtrent kunne holdes her i Kjøbenhavn, vil finde sig tilfredsstillt ved at faae Consumtionen godtgjort for ligesaamange udførte Køer, som ville blive indførte i Lidsrummet fra 1ste Marts 1852 til 31te Marts 1852, thi det er en Ting, som der især maa bemærkes, at Uretten er saameget større, som de i det Lidsrum, da de ikke kunne faae Godtgjørelsen erlagt for de udførte Køer, maae betale Consumtion for de indførte Køer. Naar den ærede Landssthingsmand for Bornholm har erklæret, at det vel kunde billiges, at der skeete en Dphavelse af Consumtionsgodtgjørelsen for en vis Termin, men at det ikke kunde være retsfærdigt at indskrænke den til de Varer, der udførtes paa en vis Maade, s. Ex. søværts, saa de skulde have Godtgjørelse, medens Udførselen til andre Steder i Landet ikke skulde erholde den, maa jeg erindre om, at det ikke vil have nogen praktisk Indflydelse, thi til den Tid, denne Paragraf kommer til Anvendelse, vil der ikke være tilstede væsentlige Dplag, som have anden Bestemmelse end Udførsel til de Steder, som her i Paragraffen ere nævnte, og de Dplag, som man har høvt ifinde at anvende paa anden Maade, som den ærede Landssthingsmand for Bornholm (Krabbe) antydede, ville inden den 1ste Marts kunne være expederede derhen, hvor de skulle tjene til Proviantering for Skibe, eller til anden Udførsel. Det Samme gælder med Hensyn til det, hvad den høttagtede 5te Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) erindrede, at de Spæthøkere, som i Kjøbenhavn have store Dplag, ville blive forurettede, da de ikke, naar Dplaget ikke er realiseret før 1ste Marts, kunne faae den Godtgjørelse, som de ere berettigede til; men med Hensyn dertil maa erindres, at de inden 1ste Marts ville kunne vide, hvilke Dplag der kunne være Brug for forinden den 31te Marts, og de kunne da søge inden den Tid at udføre de større Partier, som de ikke kunne ønske at lide Tab paa. I Almindelighed maa det erindres mod det høttarede Medlems Foredrag, at Principets Rigtighed med Hensyn til, at

Godtgjørelsen burde erlægges for hele Tiden, hvort Consumtionen bliver at erlægge, ikke er bleven anerkjendt af Thinget, men det blev kun fremsat af Ordføreren paa Udvalgets Begne som Noget, der fortsente at komme under Overveielse. Det er først ved Afstemningen idag, at det vil blive at see, hvorvidt Thinget vil gaae ind paa den Anskuelse, som det høttarede Medlem deler med dem, der have stillet Forslaget. Naar den ærede tredie Landssthingsmand for tredie Kred (Wessely) har bemærket, at Hensigten med Consumtionsafgiften var, at der kun skulde erlægges Afgift af de Varer, som vare virkelig forbrugte, men at denne Afgift maatte bortfalde fra det Diebliff af, da Consumtionsafgiften var høvet, da taber denne Dpfattelse noget af sin Correcthed, naar vi gaae tilbage til at betragte Forholdet, dengang Consumtionsafgiften først blev indført. Da var der tilstede inden enhver Consumtionsbod en Mængde Varer, hvoraf Consumtion ikke var erlagt, og som altsaa, uden at være bebyrdede med nogen Afgift, bleve consumerede lang Tid, efterat Consumtionsafgiften var bleven paalagt. De, der forblive i Besiddelse af consumtionspligtige Varer, efterat Consumtionsloven er høvet, lide ikke større Uret nu, end Statskassen led dengang, da den ikke kunde forbyde, at der nødes consumtionspligtige Varer, hvorfor Consumtion ikke var erlagt.

H. P. Hansen: Jeg maa bede om Tilsladelse til at sige et Par Ord, skjøndt vistnok flere her i Thinget tænke ligesom jeg, at denne Sag har været længe nok; men det er kun, fordi jeg ikke tør lade den høttagtede fungerende Finansministers Bemærkninger uimodsagte navnlig med Hensyn til Fortolkningen af Consumtionsforordningen. Nu erkender jeg vistnok, at den høttagtede Finansministers Fortolkningskunst er langt større end min, men jeg troer dog, at han i dette Tilfælde befinder sig i en Bilsfarelse. Naar han har bemærket, at den Indførselsold, som engang er erlagt af Varer, ikke gives tilbage, har han uidentivt glemt at lægge Mærke til, hvad Soldsforordningens samme Paragraf bestemmer om Creditoplagenes Diemed, at det nemlig netop er deres Diemed at gjøre Tilbagebetalinger af Solden uundvædige. Det er næsten Tilfældet med